

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiristopne petivrstice po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Cesarica — umorjena.

Strašna novica, katera se je včeraj raznesla po mestu, je obudila občno žalost. Ljudje kar verjeti niso mogli, da bi se bil zgodil umor, da bi bila presvetla cesarica svoje žalosti in bridkosti polno življenje končala na tako strašen način.

Tekom minole noči in danes zjutraj smo dobili naslednja poročila o umoru cesarice:

Geneve 10. septembra. Ob 12. uri 45 min. popoldne. Cesarica Elizabeta je bila danes na potu mej hotelom in postajališčem ladij umorjena. Morilec je Lah. Priskočil je od strani in z nožem sunil cesarico v prsa. Cesarica je skoro padla, a se je zravnila, storila nekaj korakov in se potem zgrudila brez zavesti, tako da so jo morali na ladjo nesti.

Geneve 10. septembra. Ob 3. uri 45 min. popoldne. Cesarica se ni več zavedla. Umrta je kmalu po atentatu. Morilec jo je zadel v srce.

Geneve 10. septembra. Ob 7. uri 25 min. zvečer: Cesarica se je danes vozila po genevskem jezeru. Ko je ladja prišla v Genevo in je cesarica šla na kopno, priskočil je tuj človek in bliskoma sunil cesarici nož v prsa. Cesarica je storila nekaj korakov, potem pa se je zgrudila. Prenesli so jo krvavečo na ladjo, a ker se je videlo, da je ne kaže prepeljati v nje bivališče, nesli so jo zopet na kopno in v hotel. Na potu v hotel je cesarica s krčevitimi vzdihmi umrla. Morilec je Italijan in se zove Luchini. Priznal je, da je anarhist. Občinstvo je morilca, ko je hotel zbežati, prijelo in ga izročilo sodišču.

Dunaj 10. septembra. Prvo obvestilo o umoru cesarice je dobil cesar sam, in sicer potom šifriranega brzojava. Pozneje sta dobila brzojavna obvestila minister zunanjih del grof Goluchowski in ministerski predsednik grof Thun. Slednji je takoj zapustil sejo ministerskega sveta in je pohitel v cesarski dvorec. Iz ministerskega predsedstva izvedela se je grozna novica mej časnikarji, a mej vsemi avstrijskimi listi sta bila „Slovenski Narod“ in „Narodny Listy“ jedina, ki sta dobila obvestilo o umoru cesarice, kajti kmalu potem je vlada ukazala, da brzojavk o tem groznem činu ni ekspedirati in je brzojavni urad vse dotične vesti inhibiral. Šele ob 6. uri zvečer je bilo izdano dovoljenje, ekspedirati brzojavke, naznanjajoče žalostno smrt presvete cesarice. Ob tej uri je tudi korespondenčni urad začel razpošiljati svoje brzojavke. Kmalu potem so izšle separatne izdaje listov, katere so se po mestu zastonj delile.

Dunaj 10. septembra. Vest, da je bila cesarica umorjena, je pretresla vse prebivalstvo. Komaj so prišle prve vesti mej prebivalstvo, zbralo se je

na tisoče ljudi pred brzojavnim uradom in pred borzo. Nihče ni mogel verjeti, da je vest resnična. V jubilejski razstavi se je šele po 6. uri raznesla ta vest. Nadvojvodi Viktorju jo je povedal na mestnik grof Kiemannsegg. Nadvojvoda je ves prepaden hitel v cesarski dvorec. V razstavi so takoj pogasili vse luči in odslovili vse godbe. Vse gledališke predstave so odpovedane. Cesar je nameraval ob 8. uri zvečer odpeljati se k vojaškim vajam na Ogersko. To se seveda ni zgodilo in sploh ni gotovo, če se bodo vaje vršile. Grof Thun in grof Goluchowski sta bila poklicana v cesarski dvorec. Okolo dvorca je še pozno zvečer zbranega na tisoče ljudstva.

Geneve 10. septembra. Morilec Luchini je Italijan. Rojen je sicer v Parizu, a je sin italijanskih starišev ter pristojen v Parmo. Sodilo ga bo sodišče v Genevi po zakonih tega kantona, kateri zakoni izključujejo obsodbo na smrt.

Curih 10. septembra. Atentat na cesarico se je zgodil mej hotelom „Beaurivage“ in postajališčem ladij. Morilec je priznal, da je prišel nalašč v ta namen v Geneve, da umori cesarico.

Berna 10. septembra. Na vse prebivalstvo Švice je umor cesarice Elizabete naredil najgroznejši utis. Zvezni predsednik je sklical za jutri ob 10. uri dop. sejo zveznega sveta. Avstrijski poslanik je s posebnim vlakom odpotoval v Genevo.

Karlovi vari 10. septembra. Mej gledališko predstavo je dobil srbski kralj obvestilo o umoru cesarice. Zapustil je takoj gledališče. Predstava se je suspendirala.

Pariz 11. septembra. Prvo vest o smrti cesarice je dobil minister Delcasse. Prvi list, ki jo je priobčil, je bil „Temps“, kateri je izšel ob 1/2 6. uri. Predsednik Faure je takoj odposlal cesarju kondolenčno brzojavko.

Bruselj 11. septembra. Ko je kraljica v Spa dobila brzojavko o umoru cesarice, se je zgrudila brez zavesti.

Geneve 11. septembra (uradno): Atentat na cesarico se je zgodil na prostoru mej hotelom Beaurivage in quaiom Montblanc tik spomenika vojvode Karola Brunšviškega. Morilec je prišel v spremstvu starejšega, sivobradatega človeka cesarici nasproti, je planil k njej in jo zabodel. Cesarica bi bila skoro padla, a se je s pomočjo svoje spremljevalke in nekaterih pasantov zravnila in je šla še sama na ladjo. Kapitan najprej ni hotel odriniti od obrežja, ker je cesarici postalo slabejše, a naposled je to vendar storil. Na ladji navzoče dame so cesarici priskočile na pomoč.

Kapitan je koj obrnil. Cesarica je bila brez zavesti. Položili so jo na nosilnico, narejeno iz vesel in jader, ter jo nesli v hotel Beaurivage. Poklicali so koj dva zdravnika in duhovnika, a pomoči ni več bilo. Cesarica je proti 3. uri umrla. Morilec je bil cesarico zabodel s trivoglato pilo. Po sunku je zbežal na veliki trg, kjer bi se bil lahko skrtil, a dva kočjaža in jeden ribič so planili za njim, ga zasačili in ga izročili orožniku Kailerju, kateri ga je peljal na stražnico. Morilec se ni branil. Bil je tako razburjen, da je na potu jedenkrat padel. Na stražnici je priznal, da je anarhist in vpraševal: Sem li cesarico dobro zadel? Sem jo li umoril?

Dunaj 11. septembra. Po jedni verziji je dobil cesar direktno od grofinje Sztaary ob 2. uri popoldne brzojavko. Po drugi verziji sta grofinja Sztaary in general Bersevici javila umor najprej generalnemu adjutantu grofu Paarju, ob jednem je dobil obvestilo graf Goluchowski, ki se je takoj peljal v Schönbrunn in cesarju naznanil nesrečo. Cesar se je prijel za glavo, padel na stol in zaklical: „Mir bleibt doch gar nichts erspart auf dieser Welt!“ — Cesar je bil že vse letošnjo leto jako žalosten in je imel čisto zle slutnje ter vedno izrekal željo, da bi bile le že jubilejske slavnosti jedenkrat pri kraju. — Princi in ministri, ki so cesarja videli, pripovedujejo, da je cesar strašno potrta, da pa ima vendar toliko duševne sile, da je odredil vse potrebno.

Dunaj 11. septembra ob 8. uri zjutraj. Že na vse zgodaj so drli ljudje v tiskarne po časopise. Cesar danes Schönbrunn še ni zapustil.

Dunaj 11. septembra. Občinski svet ima jutri sejo. Vojaške vaje se bodo po cesarjevi odredbi vršile pod vodstvom fzm. Becka.

Dunaj 11. septembra. Jeden dvorni uslužbenec je vsled tragične smrti cesarice od žalosti zblaznel. Sinoči, ko je na tisoče ljudij stelo na Francovem trgu v ces. dvorcu, je mož, ki je bil v livreji, začel kričati: „Kje je morilec moje cesarice“ in napadati ljudi. Orožniki so ga odpeljali v stražnico.

Praga 11. septembra. Včeraj so bile odpovedane gledališke predstave. Občinski svet ima danes izredno sejo.

Budimpešta 11. septembra. Poslanska zbornica ima danes ob 11. uri popoldne izredno sejo, magnatska zbornica ob 1. uri. Parlament bo pretrgal zasedanje in je bo nadaljeval šele tri dni po pogrebu. Obč. svet ima danes izredno sejo. Visokošolci so predsednika poslanske zbornice prosili dovoljenja, da smejo in corpore prisostvovati seji, kar se jim je dovolilo.

Geneve 11. septembra. Lucheni je izpovedal, da je prišel z namenom v Genevo, da umori vojvodo d' Orleans, česar pa ni izvršil iz vzrokov, katere se brani povedati. Izvedel je le slučajno, da je cesarica v Genevi in se nato odločil, da jo umori.

Geneve 11. septembra. Neki ribič je naznanil, da je videl v petek tri moške, ki so sledili cesarici, ko je v spremstvu svoje dame hodila po tukajšnjih trgovinah.

Geneve 11. septembra. Z vladnega poslopa vihra črna zastava. Vse prodajalne so zaprte, vse javne priredbe odpovedane. Členi kantonalne vlade so prišli in corpore v hotel, da izrazijo iskreno sožalje na tragični smrti cesarice.

Geneve 11. septembra. Morilec so s stražnice prepeljali v justično palačo, kjer je bil takoj zaslišan. Morilec je dejal, da ne zna francoski in ni hotel na nobeno vprašanje odgovoriti. Pri njem so našli popotni list, kateri se glasi na ime Luigi Lucheni. Po tem potnem listu je morilec rojen leta 1873.

Geneve 11. septembra. Neposredno po atentatu je orožništvo zaprlo prostor pred hotelom Beaurivage in ga preiskalo, da najde orodje, s katerim je Lucheni cesarico umoril. Zajedno se je začelo intenzivno zasledovanje, če je imel morilec kaj sokrivcev.

Berna 11. septembra. Prva brzojavka, katero je dobil zavezni predsednik, je naznanjala samo, da je bila cesarica napadena, in da ni mrtva, druga da je bila umorjena s čravlarskim šilom.

Berna 11. septembra. Zavezni državni pravdnik se je že včeraj s posebnim vlakom odpeljal v Genevo. Zavezna vlada je bila obveščena, da potuje cesarica incognito iz Bazla v Genevo. Včerajšnji izlet pa policiji ni bil naznanjen. Lucheni je baje nekaj časa bival v Lausane, kjer je bil znan kot anarhist.

Pariz 11. septembra. Policiji je Lucheni povsem neznan. Mej anarhisti je znan samo neki Luccesi, kateri se imenuje Nicaise in čegar priimek je Ravachol. Ta je rojen leta 1873., je dijak in ga sodišče v Boloniji že več let išče.

Monakov 11. septembra. Vojvoda Coburg je dobil prvo naznanilo o umoru cesarice. Poklicali so princezino Gizelo, katere stanuje ob Staremberškem jezeru, v Monakovo in jo obvestili o nesreči.

Rim 11. septembra. Ministerstvo je ukazalo vsem policijskim prefekturam, naj zasledujejo, ali je Lucheni Italijan. V zapisniku anarhistov ni njegovega imena, in vlada sodi, da si je nadal drugo ime, če je sploh Italijan.

Novo mesto 11. septembra. Na trgu je godba ravno prvi komad svirala; zvedevši grozno vest, je takoj prenehala. Vse mesto je užalosteno.

Ljubljana 11. septembra. Občinski svet imel bo danes dne 11. t. m. ob 11. uri popoldne izredno sejo. Jedina točka dnevnega reda: Predsedstvena naznanila.

Pač tragična je usoda umrle cesarice. Jedini sin, prestolonaslednik Rudolf je na žalosten način končal svoje mlado življenje, sestra, vojvodinja d' Alençon, je zgorela lansko leto pri znanem požaru dobrodelnega bazarja v Parizu in naposled je cesarica sama padla pod stiletom italijanskega bandita.

Pokojna cesarica se je porodila dne 24. decembra 1837. leta v gradu Possenhofen blizu Manakova kot hči vojvode bavarskega Maksimilijana Josipa in vojvodinje Ludovike. Že v nežni starosti 17 let se je zaročila s cesarjem Francem Jožefom in bila z njim poročena dne 24. aprila 1854. Bil je to zakon poln t. h. sreče in tudi poln žalosti. Nebesa so dala cesarski dvojici četrto otrok: nadvojvodinjo Sofijo, ki je umrla v starosti dveh let, nadvojvodinjo Gizelo, prestolonaslednika Rudolfa, ki je umrl v Maerlingu dne 30. januarja 1889 in nadvojvodinjo Elizabeto.

Pokojna cesarica ni stila nikdar v javnost, se ni nikdar vtikala v politiko, ampak vedno živela samo svoji rodbini. Zlasti odkar je začela bolehati, je živela skoro ločena od družega sveta. Od sinove smrti se ni udeležila nobene veselice, nobene slavnosti in sploh nobene priredbe. Visoka gospa je samotarila, in ta visoka gospa, ki živi duši ne svetu ni storila nič žalga, pač pa izkazovala vse svoje življenje tisočim in tisočim ljudem raznovrstne dobrote, katere pričajo o plemenitosti in človekoljubnosti njenega srca, ta visoka žena, ki je prebila toliko gorja, je morala na tako žalosten način umreti.

Grozna usoda ljubljene cesarice je z žalostjo napolnila vsa srca in občno se čuje sožaljni klic ubogi naš cesar! Toliko, kakor cesar, je malokdo pretrpel, tako bridkih kakor on je malokdo ućakal. Za bratom je izgubil sina, za sinom ljubljeno soprogo. Jedina tolažba mu more biti žalost njegovih narodov, živo soćutje vseh, ki se združujejo v molitvi, da bi milostni Bog podelil ljubljenu vladarju moči, da bi prenesel ta novi udarec, kateri ga je zadel v jubilejskem letu.

